

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 50.

Ottende Session.

19de Møde.

Mandagen den 5te Januar Aften Kl. 7.

(Forts.)

Indenrigsministeren (fortsat): Der aabnes ved denne Lov en friere og lettere Afgang til at ordne de her omhandlede Forhold paa den hensigtsmæssigste Maade; om der om et Aar eller saa kommer en Omordning, det gjør virkelig hverken fra eller til. Med Hensyn til Justitsministeriets Uttringer troer jeg, at det Samme er Tilfældet som med Hensyn til Communalbestyrelsens; den Udtalelse, som den ærede Rigsdagsmand nærmest sigtede til, var, troer jeg, den, at „saalænge Silkeborg ikke var oprettet til Kjøbstad, maatte Forholdene der formodes at bestinde sig i en Udviklingstilstand“; om dette er et rigtigt Synspunkt eller ikke, er noget ganske Andet, men det forekommer mig ikke at være nogen Selvmodsigelse, at man betragter Overgangen fra Handelsplads til Kjøbstad som Tegn paa, at Stedet ikke har naaet den Udvikling, som betegner en vis Consolidation af Forholdene.

Som det fremgaaer af Motiverne, har der fra selve Stedet, hvor man dog bedst maa søle, hvor Stoen trykker, været fremsat saa levende Duffer om at blive deelagtig i den Retstilstand, der hænger sammen med vore Kjøbstadsforhold, at Ministeriet ikke har troet at burde undslaae sig for at bringe Sagen frem for Rigsdagen, og i hvad den ærede Rigsdagsmand har anført, har jeg ikke fundet tilstrækkelig Grund til, at Lovgivningsmagten ikke

skulde gaae ind paa Beboernes Duffe; det blotte Ord „Kjøbstad“ synes jeg dog, som sagt, ikke at skulle være et saadant Skræmmebillede, at man af den Grund skulde nægte det.

A. Sage: Af hvad den ærede Minister har anført forekommer det mig, at vi kunne tage Sagen ganske simpelt, idet den ikke interesserer Ministeriet i nogen høi Grad. Det er ogsaa sagt i Motiverne, at Regjeringen ikke har fundet tilstrækkelig Grund til at lade være at forelægge Sagen for Rigsdagen, uagtet der er Noget, der taler for, at man venter med den hele Foranstaltning, indtil den nye Næringslov kommer. For min Person troer jeg, af Interesse for Silkeborg Commune, at turde stemme imod Loven. Hovedmomentet — saavidt jeg har kunnet faae det ud af de Meddelelser, vi have faaet — til at erhverve Kjøbstadret for Silkeborg er det, at Indvaanerne derved troe lettere at kunne faae Penge i deres Eiendomme; men det forekommer mig ikke at være af den Betydning, at det af den Grund kunde være værd at lade Silkeborg komme ind under Kjøbstads-Rettigheder og under Kjøbstads-Byrder. Den hele Conflict, som synes at være mellem Folk af Handels- og Haandværksklassen, fortjener ogsaa nogen Overveielse; thi, dersom man paa den ene Side siger: lad os beskytte By-Haandværkerne imod Land-Haandværkerne, saa var det jo ogsaa paa den anden Side Synd ikke at beskytte de Handlende, som finde, at der vil komme for mange, naar Silkeborg faaer Kjøbstadsret. Man skal derfor lade det hele Spørgsmaal staae hen, og jeg troer ikke, at vi kunne gjøre noget bedre end at fraraade Forslaget som unødvendigt og som uden al Tvivl ubetimeligt. Dersom der nem-